

4. neděle adventní

Vánoce jsou svátky Boží blízkosti

Prožíváme poslední adventní neděli. A jsme evangeliem pozváni, abychom ji prožili v blízkosti Panny Marie. Co prožívala, jak se cítila pár dní před porodem?

V nějakém pořadu o středověku říkali, že mnoho rodiček při porodu zemřelo. V dobách Panny Marie to asi nebylo o moc lepší. Blížící se porod znamenal nejistotu a přinášel strach. Čtyři dny před narozením Ježíše byla Maria na cestě do Betléma a měla při putování dost času na přemýšlení. Jistě na ni přicházeli i chmurné myšlenky. Co s nimi dělat? Jedna z pomocí je myslet na něco dobrého a krásného. A takovou chvílí byla bezesporu událost o které jsme dnes slyšeli v evangeliu.

Návštěva anděla a přijetí Božího plánu spásy. To je vzpomínka, která povzbudí a dodá odvahy. **Bože, dala jsem ti celý svůj život, a věřím, že se o mne postaráš.** To je modlitba, životní postoj, ve kterém máme Marii následovat. **Kdo dá všechno Bohu, tomu dá všechno Bůh. Kdo přijme do svého srdce jeho Syna, toho přijme Bůh pod svou ochranu.** Možná nebude žít v pozemském přepychu, ale určitě bude v bezpečí. Jednomu člověku lidé říkali: „Vy máte víc štěstí než rozumu.“ A on odpovídal: „Ne, ne, žádné štěstí, mě chrání Boží milost a slitování.“ **Dejte Bohu svůj čas, modlete se, pokořte se a přijměte jeho vůli a zakusíte i jeho ochranu. Život nebude snadný, budou v něm zkoušky, ale nebudete na své trápení sami.**

Vánoce jsou někdy nazývány svátky dětské radosti

Jedna paní učitelka nechala děti namalovat Vánoce. Jedno dítě mělo na obrázku kapra, další stromek s dárky, třetí pak televizi s pohádkami. Žádný kostel, betlém, Ježíšek. Jaký obrázek by namalovali naše děti? Jaké Vánoce jim letos připravíme? Na co budou jednou v životě vzpomínat? **Je jen na nás, jestli dopřejme dětem krásné Vánoce, kterých středem nebudou dárky, jídlo a televize, ale návštěva Ježíše Spasitele.**

Vánoce bývají také nazývány svátky míru a pokoje

Uprostřed vánočního shonu přišlo k uklízejí, vařící a pečící mamince dítě s tím, že chce jít do kostela. Maminku to překvapilo. Jindy se mu do kostela nechce a najednou by tam šel? Tak se ptá: „Proč chceš jít do kostela?“ „Protože se tam nekřičí a neuklízí!“

Někdy nás bezprostřední blízkost Vánoc stresuje. Říkáme: „Musíme všechno uklidit, musíme všechno stihnout.“ Přátelé, nemusíme. Nenechme se vánočním shonem připravit o to nejdůležitější - o setkávání s Ježíšem. A průběhový čas tu není použit náhodou. **Vánoce nejsou jen půlnoční bohoslužba, kde se pokloním před jesličkami. Je to období, které intenzivně prožíváme s Božím Synem. Je to doba radosti a děkování, že na nás Bůh myslí a posílá nám zachránce - Spasitele.**

Je to několikadenní narozeninová oslava, při které by bylo velikým nevděkem zapomenout na oslavence.

Představte si, že máte narozeniny. Pozvete hosty, oni přijdou, pozdraví, předají dárek (někteří možná ani to ne) a už se s vámi nebaví. Jí jídlo, užívají zábavu a vy je nezajímáte. To by bylo mrzuté. Dejte si už dnes před odchodem z kostela předsevzetí, které vám pomůže v tomto pokušení obstát.

Ježíši, ty jsi na mne nezapomněl. I kdybych byl sám na celém světě, přišel bys pro mě. Já na tebe také nezapomenu. Kéž se nám to daří. Amen.